

Antibiotika jsou nedůležitějším prostředkem, který má společnost v boji proti bakteriálním infekcím. Objev penicilinu Sirem A.Flemingem v roku 1928, jeho izolace Chainem a Floreyem v r. 1940 a následné klinické využití způsobily, že do té doby závažné či smrtelné bakteriální infekční onemocnění, jsou dnes léčitelné. V průběhu následujících let vzniklo mnoho dalších antibiotik či chemoterapeutik, které dále rozšířily možnosti léčby mikrobiálních infekcí.

Vysoká popularita antibiotik v klinické praxi si v průběhu několika málo desetiletí vyžádala svou daň. Značná spotřeba antimikrobiálních látek a jejich nesprávné užívání vedla ke vzniku bakteriální rezistence, se kterou se při objevu antibiotik nepočítalo. Nežádoucím důsledkem je snížená možnost ve výběru antibiotika při kauzální terapii infekcí.

To představuje obrovské riziko pro současnou populaci, ale zejména pro příští generace.

Může dokonce dojít až k tomu, že antibiotika dnes používaná ztratí v důsledku bakteriální rezistence účinnost, a nebudeme umět vůbec proti bakteriím bojovat.

Jedním z medicínských oborů, kde existuje trvale zvýšená spotřeba antibiotik, je pediatrie. Děti mají omezené imunitní mechanismy, a proto tvoří populaci, která je vnímavější k infekcím. Nejčastěji trpí dětští pacienti komunitními respiračními infekcemi. Přestože jsou tyto způsobeny hlavně virovou etiologií, při jejich terapii se často a zbytečně používají antibiotika.

Cílem této práce je mezinárodní srovnání spotřeby antibiotik v primární (mimonemocniční) pediatrické péči. Spotřeba antimikrobiálních léčiv patří mezi zdravotnické indikátory, sloužící ke snadnému porovnávání mezi státy. Práce srovnává data Nizozemska, jako evropské krajiny s nejnižší spotřebou antibiotik, Švédska, pro svůj výjimečný systém hodnocení, Španělska, jako krajiny s vysokou spotřebou a volným prodejem antibiotik, dále Slovenska jako zemi s velmi vysokou spotřebou antibiotik a Českou Republiku.